

Cơn Bão Đã Đi Qua

Cơn bão đã đi qua, để lại đây cái lạnh...những đôi môi bầm tím, những nụ cười chưa vui...

Rất...nhớ ai cuối trời, cơn bão đang tới đó...đem mưa và đem gió, đem nỗi nhớ của mình!

Nhớ gì cũng mông mênh...dấu bàn tay ngón út...dấu chỉ vài sợi tóc / nằm hờ hững trên vai...

Em nói trên đường dài / em sẽ đi lên núi. Tôi nói...sợ bão đuổi / nên em đi xa anh?

Trái đất nhiều hành tinh / mà em thì chỉ một! Em là Trăng, là Nguyệt...anh biết nhớ nhờ em...

*

Cơn bão đi qua thềm / để lại hàng lớp lá. Em à, anh nhớ quá, gửi nỗi nhớ mông mênh...

Mai đỉnh núi em lên / nhìn anh nha, dưới lũng / con nai vàng lúng túng / lách từng lá mùa Thu...

Con nai sẽ đi đâu? Về Noel gặp Chúa? Về nơi em giặt lụa / bên bờ sông Trữ La?

Cơn bão đã đi qua, em xa anh với vợ...Cuối cùng, tôi vẫn nói: "Anh Nhớ Em Vô Cùng".

Trần Vấn Lệ